

Vlaams
Parlement

ingediend op **772** (2020-2021) – Nr. 1
5 mei 2021 (2020-2021)

Voorstel van decreet

van Andries Gryffroy, Robrecht Bothuyne, Willem-Frederik Schiltz,
Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Inez De Coninck

tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009,
wat betreft de plaatsing
van een elektronische meter zonder communicatiemiddel
en het vermijden van het meermaals aanrekenen
van elektriciteitsdistributienettarieven
voor het gebruik van het elektriciteitsdistributienet

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Bij arrest nr. 5/2021 van 14 januari 2021 vernietigt het Grondwettelijk Hof de volgende bepalingen van het decreet van 26 april 2019 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de uitrol van digitale meters en tot wijziging van artikel 7.1.1, 7.1.2 en 7.1.5 van hetzelfde decreet (Belgisch Staatsblad, 5 juni 2019):

- 1° de bepalingen over de tijdelijke handhaving van het compensatiemechanisme voor de factuurcomponent 'distributietarieven' en voor de andere factuurcomponenten, opgenomen in artikel 31 en 42 van het decreet van 26 april 2019;
- 2° de bepalingen die toelaten om een netgebruiker die de plaatsing van een digitale meter verhindert, zonder advies van de lokale adviescommissie af te sluiten, opgenomen in artikel 35, 3° en 4°, van het decreet van 26 april 2019;
- 3° de bepaling dat een netgebruiker die zelf om een digitale meter vraagt, de kosten daarvan moet dragen, opgenomen in artikel 17 van het decreet van 26 april 2019, voor zover dat een artikel 4.1.22/2, tweede lid, in het Energiedecreet van 8 mei 2009 invoegt.

De bepaling die de universele uitrol van digitale meters voorschrijft, wordt echter niet vernietigd. Daarbij wordt het voorbehoud geformuleerd dat die bepaling zo geïnterpreteerd wordt "dat de verplichte installatie van digitale meters voor elke netgebruiker in de mogelijkheid moet voorzien om te kiezen voor een communicatie via bekabeling in plaats van een draadloze communicatie".

Ook de bepaling dat de netgebruiker de kosten vergoedt van de productiemeter die stroomafwaarts van de hoofdmeter opgesteld is, en de plaatsing en de indienststelling ervan, wordt niet vernietigd. De vervanging van de productiemeter die stroomafwaarts van de hoofdmeter opgesteld is en de koppeling ervan aan de digitale meter staan volgens het Grondwettelijk Hof immers niet in rechtstreeks verband met het distributienetbeheer. Uit artikel 4.1.6, §2, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 kan volgens het Grondwettelijk Hof immers niet worden afgeleid dat de 'submeters' ook deel uitmaken van het beheer van het distributienet. Doordat artikel 4.1.22/2, derde lid, tweede zin, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 bepaalt dat de netgebruiker de kosten van de productiemeter vergoedt, alsook de kosten van de plaatsing en indienststelling ervan, doet de decreetgever volgens het Grondwettelijk Hof geen afbreuk aan de onafhankelijkheid van de regulator.

Het is volgens het Grondwettelijk Hof evenmin discriminerend om de netgebruiker die om de vervanging van de productiemeter vraagt, de kosten daarvan te laten vergoeden.

Uit een lezing van het arrest dringen zich dan ook de volgende conclusies op:

- 1° het mechanisme van de 'virtuele terugdraaiende teller' is strijdig met de bevoegdheidsverdelende regels. Het Grondwettelijk Hof stelt immers duidelijk dat die regeling het voor de federale overheid onmogelijk maakt om de belastingen met betrekking tot de federale bijdrage en de btw correct aan te rekenen en te innen, en dat daardoor de bevoegdheidsverdeling tussen de Federale Staat en het gewest wordt geschonden. De uitoefening van de eigen materiële bevoegdheden door het gewest mag volgens het Grondwettelijk Hof niet tot gevolg hebben dat de belastbare materie van een federale heffing wordt aangepast, waardoor de mogelijkheid van de Federale Staat om zijn belastingbevoegdheden uit te oefenen wordt beperkt;
- 2° het Grondwettelijk Hof meent ook dat door de tariefcascade het compensatiemechanisme waarbij het de afnemer wordt toegestaan om alleen voor zijn nettoverbruik te betalen, een gedeeltelijke vrijstelling van de transmissietarieven verleent. De afnemer betaalt die transmissietarieven dan

- immers niet op het verschil tussen het brutoverbruik en het nettoverbruik, terwijl elk verbruik volgens het Grondwettelijk Hof het gebruik van het transmissienet impliceert, zelfs als niet elk onderdeel van dat verbruik op het transmissienet heeft gecirculeerd. De bestreden bepaling schendt daarom volgens het Grondwettelijk Hof artikel 6, §1, VII, tweede lid, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
- 3° iedere netgebruiker moet voor een bekabelde digitale meter kunnen kiezen;
- 4° wie de plaatsing van een digitale meter verhindert, kan niet zonder advies van de lokale adviescommissie afgesloten worden.

Ten gevolge van het arrest zijn enkele aanpassingen aan de uitrol van de digitale meter noodzakelijk geworden.

2. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestbevoegdheid. Artikel 6, §1, VII, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen stelt dat de gewesten in ieder geval bevoegd zijn op het vlak van het energiebeleid voor:

- de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk is aan 70 kilovolt, en de openbare gasdistributie, inclusief de bevoegdheid met betrekking tot de distributienettarieven;
- de aanwending van mijn gas en van het gas afkomstig van hoogovens;
- de netten van warmtevoorziening op afstand;
- de valorisatie van steenbergen;
- de nieuwe energiebronnen, met uitzondering van de energiebronnen die verband houden met kernenergie;
- de terugwinning van energie door de nijverheid en andere gebruikers;
- het rationeel energieverbruik.

Artikel 2

Het Energiedecreet van 8 mei 2009 kent vandaag drie types meters: analoge, digitale en elektronische meters. Die meters worden in artikel 1.1.3 van het decreet als volgt gedefinieerd:

- “13°/0 analoge meter: meter die op een elektromechanische manier energiestromen meet en registreert;”;
- “34° elektronische meter: een meter die op een digitale manier energiestromen meet en registreert en die al dan niet uitgerust is met een communicatiemiddel dat ervoor zorgt dat de gegevens niet alleen lokaal, maar ook op afstand uitgelezen kunnen worden;”;
- “25°/2 digitale meter: een elektronische meter die energiestromen en aanverwante fysische grootheden meet en registreert en die uitgerust is met een tweerichtingscommunicatiemiddel, dat ervoor zorgt dat de gegevens niet alleen lokaal, maar ook op afstand uitgelezen kunnen worden zodat de meter in staat is om op basis van de gegevens die hij lokaal of van op afstand ontvangt bepaalde acties uit te voeren;”.

Het Energiedecreet van 8 mei 2009 brengt de bidirectionele meter dus onder bij de definitie van de elektronische meter en bepaalt dat de netbeheerder die kan plaatsen. Conform artikel 4.1.22/2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 mag de netbeheerder sinds juli 2019 bij laagspanningsnetgebruikers echter alleen nog digitale meters plaatsen. Het Grondwettelijk Hof stelde in zijn arrest nr. 5/2021 van 14 januari 2021 dat de overheid wel degelijk een algemene uitrol van de digitale meter kan doorvoeren. Een gevolg van het arrest is echter dat, om op grondwetsconforme wijze te worden begrepen, “de verplichte installatie van digitale meters voor elke netgebruiker in de mogelijkheid moet voorzien om te kiezen voor een

communicatie via bekabeling in plaats van een draadloze communicatie". Die bekabelde versie wordt echter pas in 2023 technisch beschikbaar.

Dat houdt dus in dat elektrosensitieve personen in het kader van de uitrol van de digitale meter steeds kunnen vragen om een bekabelde versie van de digitale meter te plaatsen of zelfs kunnen eisen dat de draadloze variant die al bij hen geïnstalleerd is, wordt vervangen door een bekabelde versie. Ook de Vereniging ElektroHyperSensitiviteit Vlaanderen (VEHS), die optreedt als belangenvereniging van elektrosensitieve personen, stelt dat op grond van de arresten 162/2020 en 5/2021 elektrosensitieve personen de installatie van een digitale meter kunnen weigeren of zelfs het weghalen ervan kunnen vragen, tot een bekabelde versie beschikbaar wordt. In het licht van de voormelde arresten is dat problematisch, omdat de bekabelde versie van de digitale meter pas vanaf 2023 voorhanden zal zijn. Daarom moet dus dringend aan de distributienetbeheerder en aan de netgebruiker een valabel juridisch en technisch alternatief worden geboden. Dat alternatief moet enerzijds rekening houden met de federale bevoegdheden voor de afzonderlijke meting van injectie en afname, en anderzijds met het door het Grondwettelijk Hof in het licht van artikel 23 van de Grondwet vastgestelde recht, maar tegelijkertijd moet rechtsmisbruik worden vermeden.

Er kunnen dus problemen ontstaan als op een datum die vóór 2023 valt, om de installatie van een bekabelde digitale meter wordt gevraagd, bijvoorbeeld bij het vervangen van een defecte analoge meter, het vervangen van meters naar aanleiding van netversterking, het plaatsen van een meter bij nieuwe aansluitingen, op vraag, het inroepen van elektrosensitiviteit. Om dat te vermijden bepaalt dit artikel dat de distributienetbeheerder, tot er een digitale meter beschikbaar is die met de distributienetbeheerder via bekabeling communiceert, in afwijking van artikel 4.1.22/2, eerste lid, van het Energiedecreet en op vraag van de netgebruiker, in afwachting van de plaatsing van die digitale meter mag overgaan tot de plaatsing van een elektronische meter zonder communicatiemiddel.

Het is voorts de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) die met betrekking tot de plaatsing van een dergelijke tijdelijke bidirectionele meter (rekening houdend met onder meer het richtsnoer over de kostenreflectiviteit) de beslissingen neemt over het tarief dat daarvoor concreet zal worden aangerekend.

Artikel 3 en 5

De distributienettarieven waren oorspronkelijk allemaal op euro/kilowattuur gebaseerd, waardoor de prosumenten op basis van hun netto-elektriciteitsafname nauwelijks of geen op kilowattuur gebaseerde standaardelektriciteitsdistributienettarieven betaalden. Daardoor konden prosumenten haast ongelimiteerd van het elektriciteitsdistributienet gebruikmaken, maar droegen ze niet of onevenredig weinig bij in het financieren van de kosten voor het gebruik van het elektriciteitsdistributienet. De VREG besliste daarom in 2015 om voor prosumenten een afwijkend elektriciteitsdistributienettarief vast te stellen. Dat is het forfaitaire, aan het vermogen van de omvormer gekoppelde prosumementarief dat diende om het gebruik van het elektriciteitsdistributienet door de prosumente te vergoeden.

In het kader van de inwerkingtreding op 1 maart 2021 van arrest nr. 5/2021 van het Grondwettelijk Hof besliste de VREG dat, om de overgangsbepaling die het Hof in het arrest heeft vastgesteld uit te voeren, de elektriciteitsdistributienetbeheerders de meterstanden van de prosumenten met digitale meters op 1 maart 2021, de dag van de bekendmaking van het arrest, om 0 uur moesten uitlezen en vervolgens aan de leveranciers moesten bezorgen. De meterstanden van meters zonder afstandsuitlezing moesten geschat worden op basis van de gangbare regels. Op basis van die data zullen de leveranciers een tussentijdse berekening en eventueel een factuur opmaken om de periode van compensatie af te sluiten. Er worden geen

saldi overgedragen naar de periode na publicatie van het arrest. Concreet betekent dat voor de prosumenten die elektriciteitsdistributietarieven hebben betaald op basis van het prosumementarief, het volgende:

- op basis van de opgenomen meterstanden worden afnames en injecties van elektriciteit die hebben plaatsgevonden vóór de bekendmaking van het arrest, gefactureerd met toepassing van het compensatiemechanisme;
- alle afnames van elektriciteit na de bekendmaking van het arrest worden op basis van de werkelijke afname gefactureerd, zowel voor de netkosten (inclusief de taksen en heffingen) als voor de energiecomponent.

Eigenaars van zonnepanelen met een digitale meter worden vanaf 1 maart 2021 voor de verschillende onderdelen van hun elektriciteitsfactuur aangerekend op basis van de elektriciteit die ze werkelijk afnemen van het elektriciteitsdistributienet. Ze betalen sinds de publicatie van het arrest niet langer het prosumementarief en kunnen de elektriciteit die ze op het elektriciteitsdistributienet zetten, verkopen aan hun leverancier.

Prosumenten met een hoge stroomfactuur betalen met betrekking tot de afwikkeling van het compensatiemechanisme op basis van de huidige door de VREG vastgestelde tariefmethodologie en tarieven, echter twee keer voor het gebruik van het elektriciteitsdistributienet. Op basis van de eindafrekening die ze krijgen, moeten ze in elk geval het prosumementarief betalen op basis van het vermogen van de omvormer, al wordt die pro rata de termijn tot de vorige eindfactuur berekend.

Toch zullen er prosumenten zijn geweest die bij de afrekening van de terugdraaiende teller, met betrekking tot de periode van hun vorige eindfactuur tot 1 maart 2021 (= datum van de inwerkingtreding van arrest nr. 5/2021), op hun factuur een aantal afgenomen kilowattuur zagen verschijnen die bij een normale jaarlijkse afrekening gecompenseerd zouden zijn geweest door geïnjecteerde kilowattuur. Bij een normale jaarlijkse afrekening van de elektriciteitsdistributietarieven zouden die gecompenseerde kilowattuur niet via de euro/kWh-tarieven, maar wel via het prosumementarief aangerekend zijn. Door het effect van de tussentijdse afrekening verschijnen die kilowattuur echter als nettoafname (over een onvolledig jaar) op de factuur. Bij een ongewijzigde tariefmethodologie zouden die prosumenten tweemaal moeten betalen voor diezelfde kilowatturen, namelijk zowel via de euro/kWh-tarieven als via het prosumementarief. Dat komt doordat de VREG in de tariefmethodologie die hij heeft vastgesteld, geen rekening heeft gehouden met een abrupte overgang van het ene systeem naar het andere in de loop van een jaar.

Dat is niet alleen voor de betrokken prosumenten onbillijk, maar het is ook in strijd met de principes van de decretaal vastgestelde tarifaire richtsnoeren, die stellen dat de distributietarieven "kostenreflectief", "niet-discriminerend" en "proportioneel" moeten zijn. Tweemaal elektriciteitsdistributietarieven aanrekenen voor het gebruik van het elektriciteitsdistributienet over dezelfde periode, voldoet aan geen enkele van die voorwaarden.

Een oplossing is op basis van het huidige decretale kader niet mogelijk. Artikel 4.1.30, §4, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 stelt immers: "De tarieven die van toepassing zijn, kunnen niet met terugwerkende kracht worden aangepast, zonder echter afbreuk te doen aan de verrekening van de saldi, of de compensatiemaatregelen na voorlopige tarieven." Die bepaling past in het kader van de omzetting van de liberaliseringsrichtlijnen. Conform die Europese richtlijnen worden de distributietarieven immers voldoende tijd voor de inwerkingtreding ervan opgesteld, goedgekeurd en bekendgemaakt. Die bepalingen hebben echter als doel om de netgebruiker te beschermen tegen willekeur van de regulator en distributienetbeheerder. Ze hebben niet de bedoeling om die netgebruiker te benadelen of om te verhinderen dat een manifeste, voor de burger nadelige en met de

richtsnoeren strijdige fout en/of incoherentie in de tariefmethodologie wordt gecorrigeerd. Ze verbieden niet dat een tariefmethodologie aangepast wordt om een fout of incoherentie weg te werken, en dat die correctie ook op injecties en afnames in het verleden wordt toegepast – en al zeker niet als zonder die correctie de tariefmethodologie discriminerend zou zijn.

De oplossing die voor dat probleem wordt voorgesteld, is tweeledig:

- in deze uitzonderlijke situatie wordt met artikel 5 aan de VREG een decretale machtiging verleend om – eenmalig en met het expliciete doel om het meermaals aanrekenen te vermijden van elektriciteitsdistributietarieven aan prosumenten, dat ten gevolge van de inwerkingtreding van arrest nr. 5/2021 van 14 januari 2014 van het Grondwettelijk Hof is ontstaan – de tariefmethodologie en de elektriciteitsdistributietarieven met terugwerkende kracht aan te passen. Daarvoor wordt in afwijking van artikel 4.1.30, §4, een overgangsbepaling bepaald;
- het is daarnaast van belang dat dergelijke situaties zich in de toekomst niet meer voordoen. Daarom wordt voorgesteld om via artikel 3 een nieuw, op gezond verstand gebaseerd richtsnoer te introduceren. Dat moet ervoor zorgen dat de tariefmethodologie met betrekking tot een hoeveelheid elektriciteit of aardgas die in een bepaalde periode is afgenomen, het niet meer mogelijk maakt dat distributietarieven voor het gebruik van het distributienet meermaals worden aangerekend. Op die manier wordt ook daarvoor dus het 'non bis in idem'-beginsel geïntroduceerd. De VREG zal zich dan ook bij toekomstige wijzigingen en herzieningen van de tariefmethodologie steeds moeten afvragen in welke mate zijn voorstel met betrekking tot de tariefmethodologie en tarieven geen dergelijke ongewenste neveneffecten kan meebrengen, alsook hoe toekomstzeker hij op dat punt is.

Artikel 4

In punt 6 van zijn advies nr. 69.006/3 adviseert de Raad van State om het voorstel van decreet aan te vullen met een extra bepaling voor een expliciete rechtsgrond om ook voorwaarden op te leggen die niet rechtstreeks in verband gebracht worden met de doelstelling om de toepassing van hernieuwbare energietechnologieën en het rationeel energiegebruik te bevorderen.¹ De Raad verwijst bij wijze van voorbeeld naar het ontworpen artikel 7.16.1, §2, 6°, van het Energiebesluit van 19 november 2010, dat als een van de voorwaarden voor de toekenning van de retroactieve investeringspremie bepaalt dat de aanvrager uitdrukkelijk (onder de opschortende voorwaarde van het ontvangen van de premie) afstand doet van iedere rechtsvordering ten aanzien van het Vlaamse Gewest tot vergoeding van enige vermeende directe of indirecte schade ten gevolge van arrest nr. 5/2021 van 14 januari 2021 van het Grondwettelijk Hof.³

Het moet immers steeds mogelijk zijn dat de Vlaamse Regering als accessorium ook voorwaarden oplegt die losstaan van inhoudelijke voorwaarden over het bevorderen van hernieuwbare energie en het rationeel energiegebruik als vermeld in titel VIII, hoofdstuk II, III, IV en V, van het Energiedecreet van 8 mei 2009. Dat is steeds zo bedoeld en zelfs noodzakelijk, en wordt in de praktijk ook allang zo gehanteerd. Artikel 8.7.1, eerste lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, dat een algemene draagwijdte heeft, stelt immers: "De Vlaamse Regering bepaalt de hoogte van de tegemoetkomingen en de in aanmerking komende kosten, vermeld in deze titel, en de nadere regels voor de aanvraag, de beoordeling van de aanvragen en het toekennen van de tegemoetkomingen." Daarom wordt het advies van

¹ Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 655/2.

² De Raad van State verwijst in zijn advies verkeerdelijk naar punt 6°. Uit de inhoud van zijn advies blijkt echter dat hij punt 7° bedoelde.

³ In randnummer 20 van het advies nr. 68.988/3 bij dat ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering gaat de afdeling Wetgeving van de Raad van State overigens uitgebreid in op die specifieke voorwaarde. De Raad concludeert daarbij dat die voorwaarde niet zonder wettelijk precedent is, perfect inpasbaar is in de casuïstiek van de afdeling Wetgeving, en zelfs inhoudelijk verdedigbaar is.

de Raad gevolgd en wordt een aanpassing aan artikel 8.7.1 voorgesteld, die de bestaande praktijk in de regelgeving betonneert en de rechtsgrond van de Vlaamse Regering niet beperkt tot louter zaken die te maken hebben met hernieuwbare energie of rationeel energiegebruik (bijvoorbeeld een bepaling waarbij als voorwaarde voor het verkrijgen van een tegemoetkoming als 'pendant', de Vlaamse overheid wordt beschermd tegen (bijkomende) aansprakelijkheidsvorderingen).

Die aanpassing kan echter concreet worden uitgevoerd door een wijziging van artikel 8.7.1, eerste lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, omdat dat artikel juist een algemene draagwijdte heeft. De aanpassing hoort daar inhoudelijk bij en heeft bovendien het voordeel dat de verschillende individuele artikelen uit titel VIII die betrekking hebben op natuurlijke personen (hoofdstuk II), vennootschappen (hoofdstuk III), en niet-commerciële instellingen en publiekrechtelijke rechtspersonen (hoofdstuk IV), niet elk apart moeten worden aangepast.

Artikel 6

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van het decreet. Aangezien de bepalingen in dit artikel dienen om de gevolgen die door het arrest van het Grondwettelijk Hof zijn ontstaan, beter te ondervangen, is in het kader van de rechtszekerheid een onmiddellijke inwerkingtreding noodzakelijk.

Die rechtszekerheid en de in het arrest verwoorde filosofie met betrekking tot het feit dat elke netgebruiker de mogelijkheid moet hebben om te kiezen voor een communicatie via bekabeling in plaats van een draadloze communicatie, houdt immers in dat aan iedere netgebruiker en aan de distributienetbeheerders met de elektronische meter zonder communicatiemiddel een werkbaar alternatief wordt geboden tot het moment waarop de bekabelde versie van de digitale meter beschikbaar wordt.

Aangezien in het belang van de rechtszekerheid en het vertrouwen van de burger de door de Vlaamse Regering voorgestelde retroactieve investeringspremie zo snel mogelijk moet worden geoperationaliseerd en het ontwerpbesluit in kwestie pas doorgang kan vinden na de creatie van die bijkomende rechtsgrond, is het voorts ook dringend noodzakelijk om de inhoudelijke aanpassing die de Raad van State in zijn advies 68.988/3 suggereert, door te voeren.

Tot slot is het in het belang van de rechtszekerheid en de praktische uitvoerbaarheid, alsook om de sociaal-economische consequenties van die abnormaal hoge facturen voor bepaalde netgebruikers te kunnen mitigeren, noodzakelijk dat de juridische belemmering uit artikel 4.1.30 van het Energiedecreet die de VREG aanhaalt, zo snel mogelijk – eenmalig en uitzonderlijk – wordt weggenomen, zodat de regulator over de nodige juridische middelen beschikt om eventueel de tarifaire maatregelen die hij noodzakelijk vindt, binnen een redelijke termijn te kunnen nemen.

Andries GRYFFROY
Robrecht BOTHUYNE
Willem-Frederik SCHILTZ
Wilfried VANDAELE
Tinne ROMBOUTS
Inez DE CONINCK

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Aan artikel 4.1.22/2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, ingevoegd bij het decreet van 8 juli 2011, vervangen bij het decreet van 26 april 2019, gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 5/2021 van het Grondwettelijk Hof en gewijzigd bij het decreet van [...], wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid kan de distributienetbeheerder, in afwachting van de beschikbaarheid van een digitale meter die met de distributienetbeheerder via bekabeling communiceert, op vraag van de netgebruiker voorlopig een elektronische meter zonder communicatiemiddel plaatsen.”.

Art. 3. In artikel 4.1.32, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 27 november 2015 en gewijzigd bij de decreten van 16 november 2018, 26 april 2019 en 2 april 2021, wordt een punt 2°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“2°/1 de tariefmethodologie zorgt ervoor dat het niet mogelijk is om voor een hoeveelheid elektriciteit of aardgas die in een bepaalde periode werd afgenomen of geïnjecteerd, meermaals distributienettarieven voor het gebruik van het distributienet aan te rekenen;”.

Art. 4. Aan artikel 8.7.1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd: “De Vlaamse Regering kan daarvoor aanvullende voorwaarden opleggen die losstaan van de doelstellingen voor het bevorderen van de toepassing van hernieuwbare energietechnologieën en het rationeel energiegebruik, vermeld in deze titel.”.

Art. 5. In titel XV, hoofdstuk III, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2021, wordt een artikel 15.3.5/23 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 15.3.5/23. In afwijking van artikel 4.1.30, §4, kan de VREG eenmalig de tariefmethodologie en de elektriciteitsdistributietarieven met terugwerkende kracht aanpassen om te verhinderen dat aan prosumenten tweemaal elektriciteitsdistributienettarieven worden aangerekend voor hetzelfde gebruik van het elektriciteitsdistributienet, zoals is ontstaan als gevolg van arrest nr. 5/2021 van 14 januari 2021 van het Grondwettelijk Hof.”.

Art. 6. Dit decreet treedt in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Andries GRYFFROY
Robrecht BOTHUYNE
Willem-Frederik SCHILTZ
Wilfried VANDAELE
Tinne ROMBOUTS
Inez DE CONINCK